په لغمان کی اوسیدونکی قامونه او پرگنی

د داکتر سعید افغانی په لیکنو کی

Ketabton.com

لیکنه اوټولوونه :
الحاج امین الدین «سعیدی – سعید افغانی »
دافغان استراتیژیکو څیړنیزمرکز
اودحق دلاری کلتوری ټولنی مدیر مسؤل – جرمني

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لغمان کی اوسیدونکی قامونه او پرگنی
د داکتر سعید افغانی په لیکنو کی

لیکنه اوټولوونه :
الحاج امین الدین «سعیدی – سعید افغانی »
دافغان استراتیژیکو څیړنیزمرکز
اودحق دلاری کلتوری ټولنی مدیر مسؤل – جرمني

بسم الله الرحمن الرحیم

دمولوي داکتر سعید افغاني لنده پیژندنه :

خداییخبنلی مولوي داکتر محمد سعید (سعید افغانی) (۱۳۰۰) هجری شمسی کال کی دلغمان ولایت دخیر آباد په کلي کی وزیږ یده ، هغه دخیل پلار مولوي عبد المجید ساپي چه دخپل وخت له مشهور و مدرسونو څخه وو دتیر ګړوی دجامع جومات خطیب او امام وو ، او هم یی دنورومخورو روحانیونه خپلی لو مرني زده کړي وکړی او بنایسته بنه ملا شو .
وروسته بیا محمد سعید دکابل عربی دارالعلوم کی شامل شو ، کله چه په (۱۳۲۵ هجری شمسی) کال کی ددغی مدرسی نه فلرغ شو ، په

داکتر محمد سعید « سعید افغانی »
Prof.Dr.Said Afghani

سر یی دمولوي پکړی وتړله شوه ، سمدستي په همدغه مدرسه کی داستاد په حیث مقرر شو ، او بیا په کال ۱۳۳۷ کښی دننګر هار دنجم المدارس دمدرسی دمدیر په حیث وټاکل شو .

یو څو موده دیو هنی او روزنی دوزارت دمسلکي تدریساتو غړی شوو او بیا بیرته دنجم المدارس مدیر او وروسته دحبیبی لیسی ته ددینی علومو دښوونکي په حیث وټاکل شو .

سعید افغانی په (۱۳٤۲) هجري شمسي کال مصر ته ولاړ او تر (۱۳٤۷ هجری شمسي) کاله پوری په (جامع الازهر) کښی دفلسفي او الهیاتو په زده کړه بوخت و .

کله چې دوکتور مولوی سعید افغاني وطن ته را ستون شو ، نو لو مړی دعالي دارالمعلمین داستاد په توګه دنده تر سره کړه او بیا وروسته دکابل پو لتخنیک ته لاړ ، او هلته دوخت دمحصلانو او استادانو ددموکراتیکو مبارزو له لړی سره دخپل دینی او مذهبی مقام ساتلو سره سم یو ځای شو او د کابل پو هنتون داستادانو له خوا دهغه وخت داستادانو اتحادي غړی او بیا دپو هنتو نونو داستادانو د اتحادیی رئیس مرستیال په تو ګه انتخاب شو .

مولوی سعید افغانی له بشري ټولنی سره له هر ډول توپیر او تبعیض پرته مینه درلوده او دنړی والی سولی یو پیژندل شوی مبارزوو، په زیاتو نړیوالو هغو سیمینارونو کی برخه واخیسته چی سولی ته وقف شوی وي او پدی مبارزی کی یی دابو علي سینا زرمی کالیزی جایزه تر لاسه کړه .

سعید افغاني آن دروانی پیری څلورمي لسیزې په پیل کی څانګری هڅی وکړی چی په هیواد کی دملی یو والی لپاره دیو پراخه ملی جبهی ضرورت خلکو ته په ګوته کړي او هغه یو داسي ټولنیز پر مختګ او ټولنیز بدلون سره چې دبیعدلتی کمبله ټوله کړي مینه درلوده ، په همدې وجه (۱۳۵۲ هجری شمسی) کال کښی دقضا عالي شورا غړی او وریسی دتمیز د عالي محکمي رئیس (قاضی القضات) شو ، وروسته داسلامي شئونو وزارت په راس کی وټاکل شو ، او بیا دوخت دملی جبهی مر ستیال او هم دی علما ؤ او روحانیون عمومی مشر شو .

سعید افغانی د (وه دیرش) توکه کتابونه او د دوه زرونه زیات مذهبی ، فلسفي ، اجتماعي ، او ادبي مقالي لیکلی چه دانیس ، هیواد ، پامیر ، کاروان ، ننګر هار ، دکابل مجله ، پیام حق ، قضا ، او دهیواد په نورو ورځپاڼو او مجلو کښی خپاره شوی دي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

آثار او تالیفات

شیخ الاسلام عبد الله الانصاري په عربي ژبه ، دچاپ کال : ۱۹٦۷ مصر- قاهره
نابغة الشرق سید جمال الدین الافغاني ،په عربي ژبه ،دچاپ کال ۱۹٦۷ قاهره – مصر
دشرق نابغه سید جمال الدین افغاني ، په پښتو ژبه چاپ کال : ۱۳۳٥٥ داطلاعات او کلتور وزارت .
افغانستان ، تاریخآ وحضارتآ وکفاحآ په عربي ژبه .
العقیدة الاسلامیه وآرا المعتزلة والاشاعرة والماترید یه واختلافاتهم
الاشارت والتنبهات ابن سینا ، په پښتو ژبه ، دچاپ کال: ۱۳٥۹کابل – افغانستان داطلاعاتو او کلتور وزارت .

درسي کتابونه :

تفسیر دیولسم ټولګي دشاګردانو لپاره په پښتو او دري ژبه
عقاید درسي کتاب (دتعلیم او تربیه دوزارت لخوا)
منطق درسي کتاب(دتعلیم او تربیه دوزارت لخوا)
اساسات اسلام به نګاه علم وفلسفه ددارالمعلین محصلینو ته درسي کتاب .
کلتور اسلام از نګاه علم وفلسفه ، په دري ژبه ، دچاپ کال :۱۳٤۹ کابل افغانستان .
مختصر تاریخ افغانستان ودول متمدن اسلام . درسی کتاب دپولتخنیک دمحصلین درسي کتاب .
محمد صلی الله علیه وسلم رهبر بزرګ اسلام ، دچاپ کال ۱۳٦۳ هجری شمسی کابل – افغانستان
پلاروطنه ملی جبهه او یا دلته دټولنیزو ستونزو دحل لاره ، دچاپ کال ۱۳٦۲ کابل –افغانستان
خطر جنګ هستوی ، په دري ژبه ، دچاپ کال : ۱۳٦۳ کابل-افغانستان
اندرز ها په دری او پښتو ژبه
آداب قاضی په دری ژبه دقضاً دکورس د محصلینو لپاره دعدلی وزارت لخوا چاپ شوی .
والصلح خیر ، صلح او آرامش از دیدګاه اسلام دچاپ کال :۱۳٦۲ کابل – افغانستان.
تاریخ تمدن اسلام ، په دری ژبه ، دچاپ کال : ۱۳٦۰هجری شمسي کابل- افغانستان.
مولوي داکتر سعید افغاني د دوه زرونه زیات مذهبی ، فلسفی ، اجتماعی ، او ادبی مقالی لیکلی چه د انیس ، هیواد ، کاروان، پامیر ، کابل مجله ،دپیام حق مجله ، دقضا او نورو داخلی او خارجی نشراتو کښی په نشر رسیدلی دی .

مولوي داکتر محمد سعید (سعید افغاني) د « 1364 »دحوت په اوومه د(1985 فبروری ۲٥ مه) ددری شپیتو کالو په عمر دافغانستان دطبی علومو اکادمی په روغتون کښی ، مهربان ، خوا خوږی او تپاند زړه ودرید .
په سبا یی په کابل کښی ، دجابر انصار علیه الرحمة دمزار تر څنګ ، دشهدای صالحین په هدیره کښی په در ناوی خاورته وسپارل شو .
انا لله وانا الیه راجعون

په لغمان کی اوسیدونکی قامونه او پرګنی

ګرانو لوستونکو!
دکتور محمد سعید«سعید افغانی»په خپل کتاب کی چه (زما ژوند) په نامه یادیږی اوپه کال (1365) هجری کی خپور شوی په لغمان کی په اوسیدونکی قامونه او پرګنی باندی علمی تحقیق کړی ، ما دغه آثر مطالعه او پر هغه باندی می یو څه نوی معلومات ور اضافه کړل امید اور یم چی دغه معلومات دنورومحترمو محقیقین او پوهانو لپاره د ښه تحقیق زمینه برابره او مساعده کړی . (امین الدین – سعید ی - سعید افغانی)

اول : « ساپی »

په افغانستان کی د صافیو قوم یو لوی او مشهوره قوم دی چه وایی ددوی اول نیکه د قندهار دغوری مرغی څخه راغلی دی او ددوی نسبی سلسله د پښتنو په قامونو کی په درانیو باندی ګډیږی، وایی صافی په غلجیو نه ګډیږی بلکه د غلجیو سره د درانیو په وسیله وررګلوی لری
دصافیو د قامونو غټی ریښی په لاندی ډول دی ۰
الف – ودیر
ب - ګربز
ج - مسود
د « ساپیو » د قوم پرګنی په ټول افغانستان کی خپری دی خودکابل په شمالی برخه کی ، کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

« ساپی » محمود راقی ، کو هستان ، او تګاب ددوی اصلی او مهم مرکزونه دی. ا و په مشرقی کی بیا د کنړ ولایت « ساپیان » شهرت لری او هغه ځای دځوکی په لسوالی ، با ډ یل،مز ار ، دپیچ په دره ، د سر حد څخه اخوا په سره کمر او د کنر په نورو سیمو کی اوسیږی .
ساپی به کامه کی لویه سیمه لری ، ساپی په لغمان کی دعمرزیو ، سالاب ، ګرګړ ،باړیځی ، صبر اباد ، په سیمو کی هستوګنه لری ، په الینګار کی نازی هم « سا پیان » دی ۰
په تاریخی روایتو کی راغلی : چه په کوزه پښتونخوا کی وزیر هم په اصل کی د ودیر صافیو یوه ریښه او مسود یی بله ریښه ده ۰

دلغمان په عمرزیو کی صافیان :
دصافیو قوم دلغمان د عمرزیو کی په دری پلرونو تقسیم شویدی ۰

1 - د خیر محمد بابا اولاده ده چه د خیر اباد کلی یی مرکز دی او لاندی ریښی لری۰
پایه خیل ، یاسین خیل ، تورخیل ، ایاز ۰
2- د عبدالمجید بابا اولاده چه په ادو خیلو مشهور دی ۰
3- د ابراهیم بابا چه په ابرهیم خیلو یادیږی ۰
اوس په عمرزیی کی دخیر محمد بابا اولاده ډیره ده . دغه خلک زرور، جنګیالي، او په میر انی شهرت لری .
دوی میلمه پا لو نکي او په پښتني ننګ او غیرت ټینګ خلک دي. ولی د اقتصادی لحاظه تر سخت فشار لاندی دی.

دویم : د ساک (سهاک)
دساک قوم د لغمان ولایت په مرکزی سیمو او په خاص ډول دکل بیلی په کلی کی اوسیږی او ددوی قوم ریښی موسی خیل او شمشیر خیل دی . مورخین لیکلی چی سهاک دابراهیم لمسی او دغلجي کړوسی دی چي دنسب دشجرې پر بنسټ یي اندړا و تر ه کي ورونه ګڼل کیږي همدسی مورخین لیکی چی سهاک په اصل کی کوچیان دی .
دسهاک قوم د افغانستان په مختلفو سیمو کی لکه ، دکابل دیغمان ، دپکتیا ولایت دزرمت په ولسوالی کی ، دکابل د بکرامیوپه ولسولی دشیوکیو او سهاکو په کلی کی ، دیغمان په ولسوالی په بیکتوت کی ، دسروبی ولسوالی په مرکز او داوزبین په سیمه کی ، دتګاب په ولسوالی ، او دپروان په ولایت کی استوګنی لری .
سهاک لکه دلغمان دولایت دنورو قومونو په شان ، میلمه پالو نکي، غیر تمن ، په هیواد او علم او پو هي مین خلک دی .

دریم : تره خیل:
تره خیل په اصل کي غلجي پښتا نه او د احمد زیوقبیلي پورې تړلی ښا خ دی .
تره خیل اکثرآ د لغمان ولایت د تبی کونج په سیمو او په عمرزایو کی د تندیو په کلی کی اوسیږی ولی د تره خیل خلک دکابل شمال شرق خواته په دده سبز په ولسوالی کی او په خاص توګه د ترخیلو په کلی کی هستوګنه لری .
تره خیل زیا تره دکر کیلي اوبا غداری په چارو بو خت دي. ددوی یو څو با اعتباره خلک د وخت دردبار قابچی باشیان وه او د پور اعتبار خاوندان ګڼل کیدل ۰
تره خیل غیر تي، میلمه پا لو نکي،نرم مزاجه او دښو اخلاقو او کړو وړو ښتنان دي۰ دوی دعلم او ښوونې او روزني له چارو سره ځانګړې مینه لري۰ددوی قو مي مشران او سپن ږیري هم ډیر درانه خلک دي
تره خیل په اصل کي غلجي پښتا نه او د احمد زیوقبیلي پورې تړلی ښا خ دی چي دکابل ولایت د دده سبز ولسوالی په تره خیلو کي، دلغمان ولایت د تبی کو نج او تره خیلو په سیمو او یو شمیر هم په کو هدامن کي میشته دي۰

یاددونه :
دده سبز ولسوالي مر کز د تره خیلو په پل سنګي کي مو قعیت لري۰ دده سبز ولسوالي د لا ند نیوکلیو او با ندو نه جوړه شوې ده : تره خیل،ده یحیي،بختیاران، خواجه چا شت،د پای منار پا چا صا حب،خاص ده سبز، اب دره، قلعه شاه محمد،کټه خیل،نوار، سورخي، ابد ره بالا،جارو اوده سبز بالا۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورم : رستم خیل :

ددوی څه میشته کورونه د لغمان د ارمل به قریه کی اوسیږی او څه نور یی کوچیان دی چه د اوړی په موسم کی یخو سیمو ته ځی او په ژمی کی بیرته لغمان ته راځی ، مالداری او سودا گری ددوی کسب دی ٠

پنځم : خروټی:

خروټي د پښتنو د غلجي دټو لنیزې ډلې پورې اړونده قبیله ګڼي چې ډیره مشهوره او هم د شمیر له مخې یوه پیاوړې قبیله شمیر له کیږي چې د افغا نستان په بیلا بیلو ولا یتونو لکه پکتیکا، پکتیا، غزني، میدان او وردګو، زابل، کند هار، هیلمند،هرات، کندز،بغلان، مزار شریف، پروان، باګرام هوایی ډګر ته څیرمه ،کا پیسا،کابل،لوګر او د لغمان ولایت د عمرزیو د علاقی په جنوبی برخه او ددغه ولا یت په مر کز او د قر غیو په او لسوالۍ کې استو ګنه لري٠

ولی با ید وویل شی چی دخرو ټو اصلي ځای ځا یګی او ټا ټوبی دګو مل سیمه‌ده

خروټي غیر تمن،علم خو ښونکي، میلمه پال او دینداره خلک دي٠ د انګر یز انو سر ه یې په در یو تا ریخي جګړو کې ډېرې توري وهلي.

د خرو ټو د قبیلې ښا خو نه او څا نګې :

خروټي د نورو پښتني قبیلو په څیر په لا ند نیو ښا خو نو او څا نګو با ندې ویشل شوي دي :

زکو خیل،یا خیل، اد یخیل، امند خیل،شمو خیل، سلیما نزي،الو خیل، ادو خیل،مدو خیل،سندو خیل، علي خیل،غوري خیل، علي زي، خدر خیل،باندزي، کنداخیل، یحیي خیل، کا کل زي، جمال خیل،مالي خیل،للي خیل ، خر منځي، مارزک،زوبي خیل،عباس خیل، شهباز خیل، از غر خیل،بهادر خیل، نوروز خیل،اشرف خیل، عیسی خیل،سلطا نخیل، بهرام خیل،عصمت خیل او نور ٠٠٠

شپږم : عبدالرحیم زي :

دلغمان ولایت دمندروړ په سیمه کی اوسیږی او په کابل کی هم کورونه لری په دوی کی ښه با همته خلک تیرشویدی.

اوم :هودخیل :

دوی په ود خیلو شهرت لری او د لغمان د قرغیو د ولسوالی په برخه کی لویه سیمه لری او په کابل کی د کابل شرقی خوا ته ، اوسیږی .

اتم - جبار خیل:

جبار خیل په غلجیو پښتنو کې یوه مشهوره قبیله ده . پوهان لیکی که د جبار خیلو دنسب شجره په غور سره وګورو نو دوی د احمد زیو غلجیو یوه پښه ده ،چې د خپل نیکه جبار بابا د نا مه په وجه په جبار خیلو یا دیږي٠ د جبار بابا مزار دکا بل د خاک جبار په و لسوالۍ کې دی،له همدې کبله دغه ولسوالي د خاک جبار په نا مه سره یا دیږي چې د جګد لک او خورد کا بل تر مینځ مو قعیت لري٠

جبار خیل د ننګر هار ولایت د سره روداو حصا رک غلجا یي په ولسوالیو ، دلغمان ولایت د قرغیو په ولسوالی کی دکڅ عزیز خان په سیمه، لو ګر او دکابل او جلال اباد تر مینځ سیمو لکه ګند مک، جګدلک، تیزین او دکابل ولایت په خاک جبار کې چې د جګدلک او خورد کا بل تر مینځ مو قعیت لري استوګنه لری

جبار خیل په لغمان ډیر معززی کورنی دی . په دوی کی د قامی ملی مشران اوتاریخی خلک تیر شویدی ٠

د امیر دوست محمد خان دواکمنۍ په وخت کې د جبار خیلو د قبیلې مشران د احمد خان زوی عزیز خان و چې د جبار خیلو د مر یم خیلو په څا نګې پورې یې اړه در لوده٠ د عزیز خان پلار احمد خان د ډیرې مودې له پاره د امیر دو ست محمد خان د مشر ورور فتح خان د نږدې مقر بینو نه و چې هغه ور ته د لغمان د کڅ په سیمه کې ډیر جا ګیرونه ور کړل چې بیا ورو سته نو موړې سیمه د هغه دزوی عزیز خان د نا مه له کبله تراو سه پورې د عز یز خان دکڅ په نا مه سره یا دیږي چې د ننګر هار ددرونټې سیمې ته نږدي پر ته ده .

جبار خیل په پښتني ننګ او غیرت ټینګ، زړور، میلمه پاله، هیوا دپا لو نکي او په علم او پو هې مین خلک دي٠ هما غسې چې د انګریزي استعمار او ښکیلاک پر خلاف یې زړورې مبا رزې کړي او توري یې وهلي دي او د بر ایډن لښکرې یې ما تې کړي دي، دروسي سور استبدادي ښا مار پر خلاف هم په میر انه جنګیدلي دي٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حصارک غلجا يي کې د جبا رخيلو مشهور کلي دادي: اب زنګياني، غوړيزه،نادر، ګلا خيل،حليم خيل، ظر يف خيل،سياب، چار توت،سروند، بر جنه، خنجر او کڅي ٠ مشهور خيلو نه يي مر يم خيل،نو ګيا ني خيل او نور دي٠ جبار خيل زيا تره دکر کيلي په چا رو بو خت دي، غنم، جوار او نور حبو بات پکي کر ل کيږي.

نهم - تره کی:

تر ه کی د لغمان ولايت په ځينی سيمو کی ميشته او د کوچيانو په ډول ژوند کوی دوی د لغمان په ولايت کی د اوښانو او څارويو په روزنه مصروف دی .
تره کی د پښتنود عنعنوي شجرو له مخي د غلجيو په ټو لنيز ګروپ پوري اړه لري٠ تره کی د موسی زوی دابر اهيم لمسی او د غلجي کړ وسی دی٠ تر ه کي زياتره د غزني ولايت د مقر، نا وې،ګيلان او اب بند په ولسواليو کي ميشته دي اود کو چيا ني په ډول ژوند کوي .

لسم - پشه ئي:

دوی دلغمان ولايت تر ټنګ يوه کلی لری چه د پشه ئي کلی په نامه ياديږی ، دوی ځانته خاصه ژبه لری چی هغه هم په پشه يی يادېږ ی . دغه ولس د اليشنګ د دری په لورو برخو لکه دولت شاه او فراجغان کی هم او سيری او په پشه يی ژبه خبری کوی ٠(1)

يولسم - هزار ميښ:

دوی دلغمان ولايت د تيرګړو په علاقه کی پراته دی او غريبکاره خلک دی ٠

دولسم - ميچن خيل:

دوی دلغمان د عمرزيو د علاقی شمال ته يو لوی کلی لری دوي هری خوا ګر ځی او د نظرانی په ټولولو کی مصروف او دښه مهارت خاوندان دی ٠

ديارلسم : ناصر:

دوی دلغمان ولايت د مندروړ د سيمی په جنوبی برخو کی   ، او همداغسی د کابل شکردره او د افغانستان په نورو سيمو کی اوسيږی دا خلک زړور او جنګيالی دی ٠

څوارلسم : اکاخيل:

اکاخيل په اصل کي غلجي پښتا نه دي چې د سليمان خيلو يو ښا خ ګڼل کيږي چې زياتره يي په پوونده ډول ژوند کوي او ځانته کو مه ځانګړې سيمه نه لري٠دوی اکثره په کږديو کي ژوند کوي او د ټغرو،کيږ ديو او جو الو نو په او بد لو کي ښه مهارت لري.
دوی هم دلغمان د عمرزيو دمنطقی په شمالی برخه کی ميشته او کورونه لری د اوښانو او رمو روزنه کوی او د غره څخه لرګی راوړی او خر څوی يی ٠
اکاخيل په اصل کي غلجي پښتا نه دي چې د سليمان خيلو يو ښا خ ګڼل کيږي چې زياتره يي په پوونده ډول ژوند کوي او ځانته کو مه ځانګړې سيمه نه لري٠دوی اکثره په کږديو کي ژوند کوي او د ټغرو،کيږ ديو او جو الو نو په او بد لو کي ښه مهارت لري
اکا خپل زيارکښه خلک دي،ځيني خلک يي د سو داګر يو په کا رونو کی هم بو خت دي٠دا کا خيلو ځو انان په ا تڼ کي ډېر تکره دي او د خو ښيو او خو شاليو او ودونو کي ددوی ځو انان چي ښا يسته او ړدي ځڼي لري په خپلو ماهرانه اتڼو نو سره محفلونه تاوده ساتي٠

پنځلسم : ديګان « دهکان »

ديګان « دهکان » په لغمان هغه خلکو باندی شمريل کيری چی اصلاً په دری ژبه خبری کوی دديګان قوم نه تنها په لغمان کی بلکی ددی کورونه د افغانستان په نورو سيمو کی هم شته ٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپاړسم : محمد زي :

دوی ځای ځای کورونه لری او د محمد ځیو پا د شاهی کورنی په وجه دوی هر چیری ښی آبادی ځمکی تر لاسه کړی دی ۰

اولسم : ریکا ګان :

دوی دلغمان ولایت د چاردهی په علاقه کی محدود کورونه لری ولی ددی اصلی مر کز دکابل ریکا ده .

اتلسم : عمرخیل:

دعمر خیلو دقبیلی خلک دلغمان د چاردهی (شاه ګذربابا او قلعه اخوند کلي تر څنګ) کی زمیندارہ کورنی دی او د کابل په میدان ولایت دنرخ په ولسوالی، دکندز ولایت دعلي اباد په ولسوالی او دبلخ ولایت دشولګرې او بلخ په ولسوالیو کې هم استو ګنه لري۰

نولسم - وریا خیل:

اور یا خیل په اصل کی غلجي پښتنا نه دي چي ددغي قبیلی زیات شمیر خلک دکابل و لایت د پغمان په او لسوالی کي او دبغلان د ولایت په مرکز کی ،استو ګنه لري.
د اوریا خیلو مشهور کلی د پغمان په ولسوالی او سیمه کی د خالدار یو په نا مه سره یا دیږي۰ یو شمیر اوریا خیل د کابل د لویدیځ په للندر او یو شمیر هم د میدان په و لایت کي استو ګنه لري۰
مورخین لیکی چی یو شمیر اور یا خیل د پکتیا ولایت د زرمت(زرملې) په اولسوالی کي هم میشته دی۰
وریا خیل د لغمان د ولایت په مرکز مهترلام د عمرزیو دعلاقی په لر او بر او ددغه ولایت دقرغیو په ولسوالی کی استوګنه لری . د عمرزیو د علاقی په لر او بر کی هستوګنه لری او خلک یی کاریګر او دهقان کاره دی دوی د کابل په پغمان او دبغلان دولایت په مر کز کی هم ځمکي او کورونه لري .
اوریا خیل میلمه پالو نکي ،زړور ، غیرتي او په خپلواکی مین خلک دي۰

شلم : وردګ:

دوی دلغمان ولایت د عمرزیو دعلاقی په جنوبی برخو کی اوسیږی او په کابل کی د وردګو علاقه ، قام او حکومت مشهور دی ، په دوی کی ښه د کار او میران خلک تیر شویدی او د انګلیسانو داستعمار په مقابل کی د غازی محمدجان خان مبارزه د هیریدو نه ده دا قام تل په سیاسی جریاناتو کی لاس او برخه لری ۰

یویشتم : تاجک :

دوی په لغمان او د افغانستای په نورو ولایاتو کی اوسیږی ژبه یی دری ده۰ چي د فارسی ژبی سره سره لږ تو پیر لري . وایی دری د دربار څخه اخستل شوی او دا ژبه یو وخت د درباریانو ژبه وه ۰

دویشتم: میرعلی خیل :

دوی دلغمان د باد پیښ په علاقه او نورو سیمو کی اوسیږی ۰

درویشتم : نیازی:

دوی دلغمان د ولایت داعلینګار په سیمه کی پراته دی ددوی کورونه د کابل جنوبی خواته هم شته ، وایی دوی د صافیو یوه ریښه ده۰
څوک وائي : چي دوي مستانه کورني ده .
نیازي په کندوز او خان آباد کي هم ځمکي او کورونه لري ، چي غټ کلي ئي ملرغي نومیږي نیازي د پاکستان د پنجاب په سیمه کي هم ډیر شمیر او سیږي . نیازي د تخار ولایات د تالقان دمر کز او مربوطاتو کي لکه دقو لبرس په سیمه کي هم او سیږی ، خصوصآ په قو لبرس کی ډیری ځمکی او کورونه لري .

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورویشتم :اړوکی:

دوی د لغمان د الینګار په منطقه کی اوسیږی او ددوی تر څنګ خانې او اختیار خیلو په نامه نور پښتانه قامونه هم پراته دی ۰

پنځه ویشتم : الکوزي (الکوځي):

الکوزي دپښتنو یوه تا ریخي او لر غونې قبیله ده . دوی په لغمان کی لږی کورنی لری مګر د افغانستان په نورو ولایاتو کی لکه دکند هار ،اروزګان ، زابل ،هلمند ،فراه ، هرات ، بادغیس، کو نړ ، په سهیلي پښتو نخواکې په پاکستان ، او په جنوبی هندوستان هم کی استوګنه لری .

دکو نړپه ولایت کې د الکو زیو یو ه څانګه چې د سر کا نیو په نا مه سره یا دیږي ددغه ولایت د سر کا نیو په اولسوالۍ کې استوګنه لری . مورخین لیکی : دکو نړولایت الکوزی په اصل کې د ځینو عو املو له کبله دېر پخوا له کند ها ره څخه دغه سیمې ته را لیږدیدلي او دلته میشته شوي دي . چې زیاتره خلک یې د کرنې او سو داګرۍ په چارو بو خت دي او د چارتراشو سوداګري هم کوي ۰

الکوزي په علم او پو هي مین ، زړور،غیر تي او میلمه پاله خلک دي.

شپږویشتم : سادات

دوی دحضرت محمد صلی الله علیه وسلم اولاده ده په لغمان کی ځای په ځای کورونه لری ، دوی ته میران او پاچایان هم وایی په لغمان کی خواجه ګان د ابو بکر صدیق (رض) «حضرات »او د حضرت عمر فاروق اولاده هم شته ۰

اوه ویشتم :لطف الله خیل

دوی دلغمان ولایت د تیر ګړو خانان او هلته د سنګ توودی (سنګ تودو) د قریه اوسیدونکی دی.

اته ویشتم : بابکر خیل

بابکر خیل په اصل کی غلجي پښتانه دی . دوی د لغمان ولایت مرکز او د الینګار ولسوالی ، خان کلا، سه صده او هر مل کی استوګنه لری . بابکر د سیمی مشهور خانان دی .

بابکر خیل یو شمیر خلک د کابل او ننګر هار تر مینځ د سرو بي و لسوالۍ په جګد لک او تیز ین کې هم استو ګنه لري۰ دغه راز د کابل د خاک جبار د خورد کا بل په سیمه کې هم یو شمیر با بکر خیل میشته دي . په دې سر بیره دکا بل د چهار اسیاب په ولسولۍ کې هم یو شمیر بابکر خیل استو ګنه لري۰ دلو ګر ولایت په یو شمیر سیمو کې هم با بکر خیل ژوند کوي۰

بابکر خیل په خپل وخت کی درباری خلک ؤ .

با بکر خیل زړور، جنګیالي، میلمه پال او په پښتو او پښتو نولۍ با ندې تینګ مشهور خلک دي .

دوی دانګر یزانو پر خلاف ډیرې توري وهلي او ډیرې میړانې یې ښودلي دي۰ دافغان او انګرېز تر مینځ په لو مړۍ جګړه کې غا زي محمد شا ه خا ن غلجی چې په اصل کې د لغمان د بدیع اباد د با بکر خیلو له مشر انو نه و د ۱۸۴۱ میلا دي کال د نو امبر په ۲۸ مه نیټه چې د ۱۲۵۷ هجري کال د شوال دمیا شتې ددیا رلسمې نیټې سره سمون خوري د غازي میر مسجدي خان او غا زي سر دار محمد اکبر خان په ملګر تیا دنوروملي مبا رزینو په ګډون سره یوځای شول ،څو د انګر یز انو په مقا بل کې دملي پا څون لیکي نورې هم پیاوړي کړي چې په پای کې د خلکو د پا څون په بر کت د انګر یز انو یر غلګر ځو اکو نه دې ته اړ شول چې د ۱۸۴۲ کال د جنورۍ په ٦ مه نیټه کا بل خو شي کړي او وتښتي۰

نه ویشتم :نورستاني

په لغمان کی ددوی کورونه شته خو د لغمان شمال ته د نور ستان سیمه یوه لویه ولسوالی ده چه اکثره یی په ځانګری ژبه غږیږی (سانسکریت) ، دوی د امیر عبدالرحمن په زمانه کی تابع او مسلمان شویدی د امیر حبیب الله خان په دوره کي ددوي ډیري ښځي او نجوني دوینځو په توګه دهغه دربار کښی خدمتونه کول .چي د امیر امان الله خان په دوره کي آزادی کړل شوی ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نورستان دخلکو بچیان د امیر عبدالرحمن خان په دوره کی دربار ته لاره پیدا کړه چه په دی اثر ډیر پاخه او پوره خلک پکی وروزل شول چه بیا ورسته د افغانستان په اجتماعی ، ساختمانی سیاست او ازادی په ساحه کی لوی رول درلود ، امیر حبیب الله په لغمان کی د قلع السراج تعمیر او باغ اباد کړ ، دا ځای په ژمی کی د امیر حبیب الله ژمنی پلازمینه و چی د بچی سقاو په وخت کی دا دملت په پیسو اباد شوی تعمیر وران او ویجاړ کړ شو ، امیر حبیب الله خان به د لغمان په کله گوش کی هم میلی چړچی او شکار کولو چه اخر هم هلته د شپی له خوا په خیمه کی د یو نامعلوم شخص له خوا وویشتل شو دده د مرگ څخه وروسته دده ځوی امیر امان الله خان باچا شو ۰

دیرشم : درگي :

دوی دلغمان ولایت په شمال شرق د شمنګل په قریه او د درگو د اوبو له پاسه کلو کی اوسیږی او کوچیان هم لری ۰

درگی میلمه پال او په پښتو او پښتو نولی با ندې تینګ مشهور خلک دي .

یو دیرشم :علی خیل :

دوی د لغمان ولایت په شمال شرق دشمنګل او صابره ډوپی کلي کی اوسیږی او څه کورونه یی په کابل کی هم شته.
علی په میله پالانه کی مشهور خلک دی .

دودیرشم : ابراهیم خیل:

مورخین لیکی : چی ابراهیم خیل د غلجیو پښتنو د تو لنیز گروپ او په هغې پورې اړونده قبیلې سلیمان خیلو څخه دی . دابراهیم خیل قبیلی خلک د افغا نستان په ډېرو ولا یتو نو او له هغې جملې نه دکابل ولایت دپغمان په ولسوالۍ کی ،دمیدان او وردگو دولایت دمیدان ښار دابراهیم خیلو په سیمه کی ، دپکتیا ولایت د مرکز دګردېز ښار په سهیلي بر خه،دلوگر ولایت په بیلا بیلو ولسوالیو کی ،دلغمان ولایت د قر غیو په ولسوالۍ مندروړ دهغه ولسوالی په شاو خوا کلو کی میشته دی ۰
او همدغسی دابراهیم خیلی د قبیلی یو شمیر خلک دافغا نستان دبلخ ، کندز غزني ،زابل او بکتیکا په ولایتونو کې استوګنه لری .
ددغې قبیلی یو شمیر خلک د کرنې او ما لدارۍ په چا رو بوخت دي او ځینې خلک یې د سوداګرۍ او راکړې ور کړې کا رونه ترسره کوي ۰ددغې قبیلې یو شمیر په دولتي چارو بوخت دي۰ ابراهیم خیل میلمه پال پښتانه دي ،ددوی حجرې هر وخت د میلمنو پر مخ پرانیستلې وي۰دوی دعلم او ښوونې او روزنې سره ډېره مینه او محبت لری .

دري دیرشم : محمد خیل:

د دی قوم اکثر خلک د لغمان په ولایت کی هستوګنه لری دوی میلمه پال او په پښتو او پښتو نولۍ بندی مین خلک دی .

څلور دیرشم : خیرو خیل:

ددی قوم اکثر خلک دلغمان د ولایت د مندروړ په جنوبی ساحو کی پراته دی ۰

پنځه دیرشم : قولان:

دوی لکه د کوچیانو په شان کابل او مشرقی او په خاصه توګه کابل ، لغمان ته تګ راتګ کوی . قولان زیا تره د سو داګرۍ او دتجارت په چا رو کی بو خت دي . قولان اوس یی په کابل کی ډیر کورونه او تجارتونه پیدا کړی دی ۰_دوی میلمه پالو نکي اووطنپالونکی خلک دي۰

شپږ دیرشم :حسین خیل:

حسین خیل په غلجیو پښتنو کې یوه نا متو قبیله ده۰ ددغې قبیلې خلک دلغمان ولایت مر کز مهتر لام ته نږدې په یو شمیر کلیو په تیره بیادده زیارت په کلي او یو شمیر یې د کا بل د بګر امیو د ولسوالۍد شیوه کیوپه شا او خوا سیمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې ژوند کوي . د پر وان و لایت په یو شمیر و لسو الیو په تیره بیا په قره باغ اومیر بچه کوټ کې هم یو شمیر حسین خیل او سیږي . همدارازدمیدان او وردګو ولایت مر کز ته نږدې اوهم د نر خ په ولسوالی کې یو شمیر حسین خیل غلجي میشته دي . دننګر هار ولایت د چپر هار ولسوالی د ما نو په کلي کې هم یوڅو کوره حسین خیل شته چې ویل کیږي د میدان ولایت نه ډیره موده پخوا دغې سیمې ته لیږدید لي دي
حسین خیل میلمه پا لو نکي، په علم او پو هې مین خلک، پر مختګ غو ښتو نکي، غیرتي اوپه هیواد او خپلو اکۍ مین خلک دي . دوی زیاتره د کر کیلي او سو داګرۍ په چارو بو خت دي . یو شمیر خلک یې دو کا نو نه لري،ځینې حسین خیل دولتي دندې هم لري .

اوودیرشم :اهل هنود:

دوی هم دلغمان ولایت د تیر ګرو په قریه کی ساکن دی او هلته ځانله درمسال لری چه خپل دینی مناسک هلته اجرا کوی دوی هم تجارت پیشه دی او د تیرګرو په پخوانی بازار او اوس دلغمان په ولایت کی دوکانونه لری
دلغمان ولایت د قامونو او ولسونو په ربښنو کی زیاتی مطالعی او څیړنی ته ضرورت لری او په اقتصادی ، جغرافیوی او تاریخی مسایلو کی یی بحث پوره ریسرج غواړی .
په عمومی لحاظ د لغمان په ولایت کی د قومونو مختلفی پرګنی پیدا کیږی او داسی معلومیږی چه د تاریخ په مسیر کی په لغمان باندی ډیر مختلف انقلابات ، تحولات او تطورات راغلی دی ، خو ددی ټولو سره سره باید ووایو چه اوس هم دلغمان ولایت اکثره کورونه د ختو ، پخی یا خامو خشتو کورونه دی چه بی د کومی نقشی ابادی او په بی نظمه توګه عمومی حیات د مشکلاتو او لانجو سره مخامخ دی همدارنګه اوس هم هلته اکثرا د قرن اولا د دوری رسمونه ،رواجونه او عادت جریان لری .
دلغمان خلک د زیات طبعی ذکاوت لرونکی دی او خاوره یی د زراعتی او تخنیکی ښه بدلون لپاره اماده ده .

په ډیر تاسف سره باید وویل شی چه په لغمان کی د قامونو او پرګنو د نفوسو تراکم ، بی کاری او بی غوری زړه سوزونکی ده چه د قدرت خاوندان باید ورته جدی او خاصه پاملرنه وکړی .

ګرانو لوستونکو!

اوس په لغمان کې ګڼ شمیر قومونه دوروړولی په فضا کې ژوند کوي او په بیلابیلوژبو خبرې کوي لکه: پښتا نه، تاجک،پشه يي، نورستاني،وامه يي،عرب،ګوجر، کوچيان،هندوان، سکان او نورقومونه ، هرقوم ځا نګړي رسمونه او فرهنګ لري اوپه خپله ژبه خبرې کوي ځینی بیا نورې ځانګې اولهجې لري هرقوم په لس ګونو لوی او واړه نورقومونه (خیلونه) لري.
داوسنیو سر شمیرنو له مخې په سلو کې ۷۳ پښتانه، په سلو کې ۱۴ نورستاني (که څه هم اوس نورستان مستقل ولایت دی) په سلو کې ۱۲ پشه يي (شاړي) همدارنګه نور وروڼه قومونه لکه تاجك، عرب، هندوان، ګوجر، سادات او نور ددې ولایت اوسیدونکي دي. (ټولوونکی : امین الدین سعیدی – سعید افغانی)

---

(1) محترم (محمد زمان کلمانی) د پشه یی قوم په باره کی په خپل تحقیقاتی آثر کی لیکی :
(پشه یی ها یکی از اقوام باستانی افغانستان وباشندگان اصلی افغانستان اند که اکثراًدردامنه های جنوب سلسله کوه های هندوکوش ساکن می باشند. که در ولسوالی های اله سای ، کوهبند نجراب ، تگاب وکوهستان های ولایت کاپیسا ، در ولسوالی های الینگار، الیشنگ ، دولت شاه ، قرغه یی ومرکز ولایت لغمان ، در ولسوالی شیوه ، دره نور و مرکز ولایت ننگرهار، درولسوالی نورگـل ، ومناطق چلس ، کونه گل وکوردر ولایت کنرها ، در ولسوالی های ننگراج ودوابه ولایت نورستان ، در منطقه اوزبین ولسوالی سروبی و دره پشه یی ولسوالی پغمـــــــان ومرکزولایت کابل ، در ولسـوالی های جاغوری و مالستان ولایت غزنی ، در تگاب پشه یی ولسوالی خوست فرنگ ، در دره پشه یی قاصان ولسوالی اندراب ودر بغلان مـرکزی ولایت بغــــلان ، در نار چمن ولایت تخار ، در شهر بزرگ ولایت بدخشان و در بعضی محلات ولایت کندز ، بلخ ، فــــاریاب وهرات در پهلوی سایر اقوام باهم برادرد کشور زیست نموده ونفوس تقریباً پنج فیصد کشور را تشکیل داده وبه زبان پشه یی تکلم مینمایند.
ازاسناد تاریخی وبه خصوص ازسرود های ریگ وید برمی آید که قبیله ویدی آریایی های بلخ قدیم از طریق دره های هندوکش به مناطق شرقی و جنوب غربی پراگنده شده و برخی از این مردم از کنار دریای کوبها (کابل) ومعاونین آن از طریق نجراب، تگاب، سروبی، ولغمان به حوزه دریای کنر رسیده واز ان جا به مناطق سواستو یعنی به نواحی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریای سوات پراگنده شده ودر ین دور و نواحی سکونت اختیار کرده اند که پشه یی های امروز برخی از این مردم است.

به استناد سرود های ریگ وید (۱۴۰۰ق م) ودیگر اسناد و دلایل موثق پشه یی های امروز درآن زمان بنام الینا یاد شده و در جنگ ده قبیله آریایی آن زمان که مشهور است نام ومقام درخشنده داشته است. در نتیجه این جنگ که میان سوداس مربوط قبیله بهاراته و ویسو مترا به وقو پیوست سوداس و قبایل متخد آن پیروز گردیده وراه رفت و آمد ده قبیله آرایایی که به نام جبهه ویسو مترا نامیده میشد بطرف هند مسدود شده و در منطقه خود باقی ماندن.
از این جمله الینایی ها که پشه یی های امروزی و دیگر اقوام داردی و نورستانی شامل آن میشود به طرف شمال دریای کوبها در دره های شاداب الینگار و الیشنگ سکونت اختیار کرده و بعد به مرور زمان بنا بر کثرت نفوس و عوامل دیگر در اطراف و نواحی آن دره ها و بخشهای وسیع شمال غرب کندهارا (وادی بین کابل و پشاور) پراگنده و مسکن گزین گردیدند. درنامهای الینگار و الیشنگ که جای بود و باش پشه یی ها بوده و حال نیز اکثر پشه یی ها در این مناطق و اطراف آن سکونت دارند و نیز د اله سای ریشه کلمه الینا موجود بوده و الینگاردرزبان پشه یی معنی جای و خانه الینا را میدهد.)

د مقالی نوم :

په لغمان کی اوسیدونکی قامونه او پرگنی
لیکوال : مولوی داکتر محمد سعید « سعید افغانی »
تولوونه او کمپوزگر : الحاج امین الدین « سعیدي – سعید افغانی»
دافغان استراتیژیکو څیرنیزمرکز اودحق دلاری کلتوری تولنی مدیر مسؤل – جرمني
خپروندي : دحق دلاري کلتوري تولنه جرمني

دیزاین: الحاج سلیم عابد پیمان سویدن

پته: saidafghani@hotmail.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library